

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 7Csp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420202442
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6420202442.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom na pojednávaní konanom dňa 23.11.2020, v právnej veci žalobcu K. A., nar. XX.XX.XXXX, L. XXX/XX, XXX XX Ž. U. T., zastúpená FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO : 51 769 654, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO : 35 792 752, zastúpený advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO : 47 233 516, o žalobe na úhradu sumy 2.134,95 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobkyni istinu vo výške 2.134,95 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy od 30.6.2020 až do zaplatenia, náklady na vymáhanie pohľadávky vo výške á 101,91 €, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia

II. Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenu Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 23.7.2020 domáhala od žalovaného úhrady sumy 2.134,95 € s príslušenstvom. Žalobu zdôvodnila skutočnosťou, že dňa 30.6.2016 došlo k uzatvoreniu dvojstranného právneho úkonu medzi účastníkmi konania, označenými ako žalobca a žalovaný, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver, v celkovej výške 3.000 €. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že ku dňu ostatnej splátky uhradila v prospech žalovaného celkovo istinu 5.134,95 €. V žalobe konštatovala okolnosť, že obsahom zmluvného záväzku bolo medzi iným i dojednanie o výške úhrady poistného, ako doplnkovej služby pri poskytnutí úveru. Konštatovala okolnosť, že doplnková služby nebola predmetom dohody účastníkov konania na báze dobrovoľnosti, resp. zrozumiteľnosti takéhoto právneho úkonu. Konštatovala okolnosť, že samotný dvojstranný právny úkon bol podpisovaný na zastávke stanice, bol vypracovaný a predložený na podpis žalobkyni vo formulárovej forme, ktorá bola vopred obchodným predajcom žalovaného vypísaná. Žalobkyňa, ako účastník spotrebiteľského vzťahu nebola informovaná o obsahu doplnkovej služby a to poistného a to i napriek okolnosti, že prihláška bola predložená na podpis, ako osobitný materiál. Žalobkyňa v žalobe následne konštatovala, že nakoľko v rozpore s Ustanovením § 2 písm. g/ Zákona č. 129/2010 Z. z. výška dojednaného mesačného poistného plnenia nebola predmetom započítania do výpočtu RPMN, čím v konečnom dôsledku došlo k skresleniu uvedenej výšky RPMN na zmluve o úvere v neprospech žalobkyne, ako spotrebiteľky, pričom údaj RPMN je jedným z podstatných údajov, pri zohľadnení ktorého sa spotrebiteľ rozhoduje o uzatvorení, resp. neuzatvorení zmluvy o úvere. Žalobkyňa z hore uvedených dôvodov konštatovala, že zmluvu o úvere je nutné klasifikovať ako zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, za použitia sankcie zákonodarca v zmysle Ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z.. Pri zohľadnení tejto skutočnosti uplatnila v zmysle § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa rovnalo rozdielu vo výške skutočne poskytnutého úveru a výške plnenia reálne poskytnutého zo strany žalobkyni v prospech žalovaného.

2. Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci rozhodol Platobným rozkazom spisovej značky 7Csp/47/2020-22 zo dňa 27.7.2020. V zákonom stanovenej lehote bol zo strany žalovaný podaný proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom odpor.

3. V odpore žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Svoje stanovisko zdôvodnil okolnosťou, že vzhľadom na prostriedky procesného útoku použité žalobkyňou pre uplatnenie samotného nároku, žalovaný konštatuje jednoznačne okolnosť, že čo sa týka využitia doplnkovej služby a to poistenia poskytnutého úveru, dikcia samotnej zmluvy o úvere týkajúcej sa časti poistenia úveru, ale i dikcia samotnej prihlášky, vo svojom obsahu upozorňuje spotrebiteľa na možnosť dobrovoľného uzatvorenia tejto doplnkovej služby a zároveň jednoznačne konštatuje okolnosť, že uzatvorenie prihlášky do poistenia nie je podmienkou pre poskytnutie samotného úveru. Žalovaný konštatoval okolnosť, že samotná prihláška na využitie doplnkovej služby a to poistenia poskytnutého úveru, je uzatvorená na osobitnom doklade, čím považuje naplnenie podmienky individuálneho dojednania zmluvnej podmienky za naplnenú a následne teda eventuálne poskytované poistné plnenie na základe tohto právneho úkonu nie je nutné započítať do výpočtu ročnej priemernej miery nákladov, ktorá je tým pádom v samotnej zmluve o úvere uvedená v správnej výške. Čo sa týka namietaných okolností, že zmluva ďalej neobsahuje označenie subjektu pre uplatnenie reklamácie, žalovaný konštatoval, že v tejto časti je žaloby zmätočná a to s poukazom na dojednanie článku 14 ods. 14. 4 samotnej zmluvy.

4. Súd vo veci zrušil platobný rozkaz a vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, resp. oboznámením prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany.

5. Žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 23.11.2020 jednoznačne vyjadrila spôsob a okolnosti, za ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Konštatovala skutočnosť, že obchodný predajca produktu jej doklady poskytol na autobusovej zastávke, kde tieto doklady predložil vo formulárových zneniach, pričom obsah formulárov bol dopredu vyplnený. Poprela okolnosť, že by obchodný predajca žalovaného pri produkte informoval žalobkyňu o skutočnosti, že súčasťou zmluvných záväzkov je taktiež vedľajšie dojednanie ohľadom aktivácie poistenia poskytnutého úveru ako doplnkovej služby. Neinformoval žalobkyňu ani o výške mesačného poistného plnenia.

6. Dokazovaním prevedeným na pojednávaní, výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s pripojenými písomnými prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany, mal súd preukázané, že žalobkyňa so žalovaným dňa 30.6.2016 uzatvorila Zmluvu o revolvingovom úvere pod registračným číslom XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 3.000 €. Z obsahu samotného zmluvného záväzku vyplynula pre súd okolnosť, že úroková sadzba medzi zúčastnenými stranami bola dojednaná vo výške á 22,44 %, hodnota RPMN vo výške 24,82 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 16,36 %, celkové náklady spojené s úverom zaťažujúce žalobkyňu vyčíslené vzhľadom na hore uvedené údaje na sumu 1.357,50 €, celková čiastka na zaplatenie 4.357,50 €, termín konečnej splatnosti ku dňu 1.1.2020, pri rešpektovaní počtu splátok 42, vo výške mesačne splátky á 103,75 €, z toho splátka istiny úveru vo výške á 71,43 € a splátka úroku á 32,32 €. Súčasťou zmluvy o úvere bola taktiež prihláška do poistenia, registrovaná pod číslom XXXXXXXX, uzatvorená medzi poisťovateľom G. Y. M. a poisťníkom D. V. E., E..A..O.. (žalovaný), zo dňa 30.6.2016, na základe ktorej, ako poistená K. A. pristúpila k záväzku. Výška mesačného poistného na poistenie úveru poskytnutého vo výške 3.000 € bola dojednaná vo výške á 28,65 €

7. Súd konštatuje okolnosť, že medzi zúčastnenými stranami neboli sporné hore uvedené skutočnosti, ani okolnosti, že úver bol poskytnutý vo výške 3.000 € a žalobkyňa uhradila v prospech žalovaného celkovo sumu 5.134,95 € a to ku dňu 22.11.2018 sumu 3.281,35 €, za mesiace december 2018 až december 2019 o výške á 1.721,20 €, v mesiaci marec roku 2020 na základe zrážky zamestnávateľa žalobkyne á 132,40 €. Rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 3.000 € a skutočným plnením žalobkyne v prospech žalovaného takto predstavoval sumu 2.134,95 €.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

10. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

11. Žalovaný poskytoval finančné prostriedky žalobkyni vo forme úveru v rámci svojej obchodnej činnosti, žalobkyňa čerpala poskytnutý úver ako fyzická osoba. Je nesporné, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu právneho vzťahu, ktorý je nutné klasifikovať ako vzťah spotrebiteľský. Tento právny vzťah ako taký podlieha právnej úprave zákonodarcom vzťahujúcej sa na spotrebiteľské zmluvy. Vzhľadom na dátum uzatvorenia dvojstranného právneho úkonu a účinnosť zákona v tomto smere, súd konštatuje, že dvojstranný právny úkon sa riadi ustanoveniami Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať medzi iným ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Ročná percentuálna miera nákladov je jedným zo základných ukazovateľ, na základe ktorých sa spotrebiteľ rozhoduje pre čerpanie, resp. nečerpanie poskytovaného úveru a teda táto musí byť uvedená správne, v opačnom prípade tento nedostatok zákonodarca sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takéhoto úkonu.

15. Podľa § 2 písm. g/ Zákona č. 129/2010 Z. z., pre účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok.

16. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti a prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany, súd preskúmal okolnosti týkajúce sa poistenia schopnosti splácať úver, ktoré podľa vyjadrenia žalobkyne neboli uzatvorené dobrovoľne, podľa vyjadrenia žalovaného boli uzatvorené dobrovoľne a neboli podmienkou získania úveru. Zo zmluvy o úvere zo dňa 30.6.2016 mal súd za preukázané, že veriteľ, v danom prípade žalovaný do vopred pripravenej formulárovej zmluvy zakomponoval aj informácie o náhrade poisťného s tým, že prihláškou do poistenia si dlžníčka, v danom prípade žalobkyňa, zvolila súbor poistenia s výškou náhrady poisťného vo výške á 28,65 € mesačne. V časti zmluvy ponímajúcej informácie o náhrade poisťného bolo zároveň dojednané, že veriteľ, ako poisťník je jediný, kto môže poistenie vypovedať a to v zmysle článku 18 ods. 18.1 písm. e/ rámcovej zmluvy, t. j. v súlade s Ustanovením § 800 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dňa 30.6.2016 podpísala žalobkyňa aj prihlášku do poistenia, v ktorej žalobkyňa nevystupovala ako zmluvná strana uzatvárajúca zmluvu, ale len ako poistená osoba. Podpisom prihlášky sa žalobkyňa zaviazala platiť poisťníkovi žalovanému náhradu poisťného spolu s mesačnou splátkou úveru. Informácie o možnom zániku poistenia neboli uvedené v dodatku k zmluve, resp. v prihláške do poistenia. Súd konštatuje, že z hore uvedeného nemožno automaticky akceptovať podmienku individuálneho dojednania doplnkovej služby a to poisťného. Z obsahu samotnej zmluvy o úvere, ale i z obsahu prihlášky k poisťnému je totiž zrejماً okolnosť, že sa jedná o žalovaným vopred pripravený formulár, obsah ktorého žalobkyňa ako spotrebiteľka nijako

nemohla ovplyvniť, meniť, jednostranne sa k tomuto vyjadrovať alebo odstúpiť od takéhoto dojednania. Tento záver potvrdila vo svojej výpovedi i samotná žalobkyňa, pokiaľ konštatovala, že k podpisu všetkých dokumentov týkajúcich sa zmluvy o úvere došlo na autobusovej zastávke bez predchádzajúceho vysvetlenia obchodným zástupcom podmienok týchto zmluvných dojednaní a zároveň potvrdila i okolnosť, že v čase podpisu samotnej zmluvy o úvere, resp. prihlášky, nemala vedomosť žalobkyňa o skutočnosti, že predmetom uzatvorenej zmluvy je i poistenie splácania poskytnutého úveru a nemala vedomosť o výške mesačného plnenia za poistenie tejto doplnkovej služby. Súd v tejto súvislosti zastáva názor, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný a musí mu byť daná jednoznačná možnosť slobodne sa vyjadriť, či poistenie schopnosti splácať úver, ako doplnkovú službu žiada alebo nie. To, že sú spotrebiteľovi pri podpise úverovej zmluvy predložené viaceré obsahovo nepriehladné a pritom na sebe nadväzujúce dokumenty, s obsahom ktorých spotrebiteľ sa nemôže vopred oboznámiť, nemožno považovať za ich dobrovoľné akceptovanie, keďže spotrebiteľ nebol v tomto prípade osobitne poučený o následkoch vyplývajúcich z predmetných dokumentov. Z toho, že obchodný zástupca žalovaného uzatváral so žalobkyňou samotnú úverovú zmluvu, spolu s ostatnými zmluvami na autobusovej zastávke, plynie logicky záver, že obchodný zástupca musel mať tieto listiny vopred pripravené pred ich samotným podpisom a v zmluve o úvere a následne prihláške do poistenia zvolil sám obchodný zástupca bez možnosti úpravy a vyjadrenia sa zo strany žalobkyne formu a výšku poistenia poskytnutého úveru. Pokiaľ teda žalovaný za vyššie popísaných okolností uzatvoril so žalobkyňou poistenie, náklady na poistenie mali byť jednoznačne podľa záverov súdu v zmysle Ustanovenia § 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch zahrnuté do celkových nákladov, ktoré bol spotrebiteľ povinný uhradiť, čo však preukázateľne zahrnuté neboli (nepopiera žalovaný) a preto je nevyhnutné konštatovať, že údaj o RPMN bol uvedený v samotnej zmluve nesprávne, vzhľadom na výšku poistného, ktoré tvorilo súčasť splátky za mesiac, ktoré vo svojej výške predstavuje minimálne 30 % zo splátky, výška RPMN takto stúpila podľa prepočtu ročného úroku RPMN až na 46,08 %, ktorá skutočná výška RPMN na predmetnom úvere teda jednoznačne prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá bola pre obdobné zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorené od mája 2016 do augusta 2016, stanovená splatnosti 1 až 5 rokov na sumu 24,92 %.

17. Z takto prevedeného dokazovania súd teda konštatuje, že výška RPMN uvedená v samotnej zmluve o úvere, bola uvedená v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa a v konečnom dôsledku i vo výške niekoľkonásobne prevyšujúcej výšku RPMN pri obdobných spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankovými subjektmi v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

18. Podľa § 53 ods. 2 Zákona č. 40/1964 Z. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť jeho obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Z hore uvedených dôvodov súd konštatuje, že spotrebiteľský úver, ktorý je predmetom posúdenia je nutné považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

23. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Pri konštatovaní bezpoplatkovosti a bezúročnosti poskytnutého úveru súd kvalifikoval žalobu ako dôvodnú. Výšku mal súd preukázanú a to vo výške rozdielu medzi skutočne vyplatenými finančnými prostriedkami zo strany žalobkyne v prospech žalovaného a skutočne poskytnutou výškou úveru. Hotové

náklady v súvislosti s uplatnenou žalobou na uplatnenie svojho nároku pozostávali z nákladov na vypracovanie predžalobnej výzvy prostredníctvom advokátskej kancelárie v zmysle tarify Vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR 87/95 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 % bodov vyššia, ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti súd priznal žalobkyni plnenie i v časti uplatneného príslušenstva.

20. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Odvolanie proti tomuto rozsudku je prípustné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.